

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำปิง
ชื่อผู้เขียน	นางสาวส่งศรี วงษ์เวช
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ	รองศาสตราจารย์ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชุติณี ชูชาติ กรรมการ ศาสตราจารย์ ดร. มนัส สุวรรณ กรรมการ
	บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำปิงและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำปิง พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษามานำไปสังเคราะห์หาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำปิง ซึ่งการศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งภายในชุมชนและนอกชุมชน ประกอบกับวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ในพื้นที่ครอบคลุมสองฝั่งแม่น้ำปิง ตั้งแต่ฝายพระยาคำจนถึงท่าวัดศรีโฆง สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า

ผลการศึกษาพบว่า สองฝั่งแม่น้ำปิงมีองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ครบถ้วน จึงเป็นสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวให้สามารถจัดรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้เป็น 2 รูปแบบหลัก ๆ คือ การท่องเที่ยวทางน้ำและทางบก จากการศึกษาพบว่าในปัจจุบันยังขาดความชัดเจนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี SWOT สรุปได้ว่า

จุดแข็ง คือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย

จุดอ่อน คือ มีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ไม่เด่นชัด

อุปสรรค คือ ขาดความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการดูแลสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์บริเวณลุ่มแม่น้ำปิง

โอกาส ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำปิง คือ ทำการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ได้ง่าย เพราะเกิดกระแสนิยมในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเป็นเมืองท่องเที่ยวเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว

สำหรับผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กลยุทธ์และแนวทางในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังนี้

- 1) กลยุทธ์การจัดการ เช่น จัดหางบประมาณเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง
- 2) กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ เช่น สนับสนุนการจัดระบบข้อมูล ข่าวสาร และการสื่อสารมวลชน เพื่อเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ลุ่มแม่น้ำปิงเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางของคนทั่วไป
- 3) กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดและบริการท่องเที่ยว เช่น นำเอกลักษณ์หรือจุดแข็งและโอกาส ผสมกับกิจกรรมที่น่าสนใจเสนอขาย
- 4) กลยุทธ์การจัดโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อม เช่น ให้ทุกหน่วยงานปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ว่าด้วยการควบคุมอาคาร และการบำบัดของเสียลงสู่แม่น้ำ
- 5) กลยุทธ์การสร้างจิตสำนึก เช่น สนับสนุนให้มีการศึกษาในประวัติศาสตร์ล้านนาแก่เยาวชนและชุมชนท้องถิ่น เพื่อจะได้ตระหนักถึงคุณค่า และเกิดความภาคภูมิใจในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ของตน
- 6) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น เช่น เปิดโอกาสให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ และติดตามประเมินผล ตลอดจนได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Independent Study Title	A Cultural Tourism Model for the Mae Ping River Area		
Author	Miss Songsri Wongwech		
M.A.	Tourism Industry Management		
Examining Committee	Assoc. Prof. Boonlert	Jittangwatana	Chairman
	Asst. Prof. Choosit	Choochat	Member
	Prof. Dr. Manat	Suwan	Member

ABSTRACT

The objective of this study were to explore : 1) context of the Mae Ping River area cultural tourism, 2) the Mae Ping River area touring models, and 3) guidelines of cultural tourism development.

As the study was qualitative in style, the author used technique of in-depth interview with group of key informants living both inner and outer areas of Mae Ping River community, as well as participatory and non-participatory observation methods covered within Fay Praya Kam to Sri Kong Temple areas. The data was processed through content analysis. The out comes were concluded :

1) The study in context of the Mae Ping River area cultural tourism was founded that community on both sides along the Mae Ping River had cultural tourism resources component attracted tourists.

2) The study in the Mae Ping River area touring models was discovered two models of touring ; a) road tour, and b) river tour. However it is also founded that the tour models were not set up clearly in the way of a cultural tourism. The SWOT analysis showed that Mae Ping River area had a strength on variety of cultural resources, a weakness on poor management, opportunity on trend of cultural tourism, and threat on lack of official support in environment and landscape guardian.

3) The guidelines of cultural tourism development for the Mae Ping River area concluded improvement of following strategies ;

- a) management strategy , such as raising fund for tourism support strongly.
- b) public relation, for instance providing information system and widening mass publication to expand people recognition.
- c) marketing promotion and tourism service, in regard of promoting blended product from its identity and attracted activities.
- d) infrastructure and environment management ,as to educate concerned units to strictly follow rules of food quality control.
- e) awareness building, more likely to educate the youth and local people with a proud of Lanna history.
- f) strengthening local community participation by having local people shared participatory process in plan implementing, decision making, result evaluating, and receiving benefit from the tourism development.